

førløb som indkomstoppgøret i 1961, skatteforhandlingerne fra 64-67 og boligforliget kun får overfladisk omtale. Dette tilsyneladende misforhold er en følge af bogens snævre problemstilling; men alligevel føles det utilfredsstillende, at så ringe opmærksomhed rettes mod *indholdet* af de politiske modsætninger mellem partier og enkeltpersoner i »Christianborgs folketingsal, partiværelser, korridorer og restauration«.

Bogens afgjorte styrke ligger i den præcise motiv-analyse af partiets taktiske manøvrer. Forfatteren har et så intimt kendskab til krinkelkrogene i den danske politikerpsyke, og et så omfattende personkendskab samt en tilsvarende næse for spændende detaljer i den politiske taktik og strategi. Derfor har han også i sine hidtidige arbejder med betydeligt udbytte kunnet udnytte forskerproducerede kilder i form af aktørinterviews, som navnlig ved rekonstruktion af kontroversielle begivenhedssekvenser er et vanskelig håndterligt værktøj.

Tage Kaarsteds indføling med sit materiale lettes af, at hans egne politiske vurderinger ligger så tæt midten i dansk politik som menneskeligt muligt. Dette kan dog i enkelte tilfælde være en svaghed. Således synes hans karakteristik af »folketingsparlamentarismens« venstreorienterede kritikere lovlig hård. Disse grupper er i Kaarsteds øjne »splittede, til dels uorganiserede og synes at mangle ledere, der kan mere end smide med brosten.«

Kaarsteds radioforedrag bliver formentlig ikke en klassiker i den historiske litteratur på linie med Troels Finks »Fem foredrag om dansk udenrigspolitik efter 1864«, men den er absolut læseværdig og giver forhåbninger til den i forordet bebudede

»fyldigere, dokumenteret fremstilling af de samme problemer«.

Svend Auken

Carl E. Jørgensen og V. G. Konrad- sen: Series Rectorum. Danske rektorer ved gymnasier og kurser siden reformationen. (Gymnasieskolernes Lærerforening 1967). 120 s.

Det har med nærværende bog kun været formålet at bringe en fortegnelse over skolernes ledere så komplet, som det er muligt, at identificere personerne og at oplyse deres uddannelsesmæssige kvalifikationer. Herved er der naturligvis ikke blevet plads for egentlige biografier; men selv med denne begrænsning er bogen særdeles nyttig. Skolerne er opstillet alfabetisk for hele landet (det er rart at være fri for den lidt altmodische landsdelsopdeling), og hver rektorliste indledes med litteraturhenvisninger, der ikke alene dækker eventuelle læreroversigter, men også den enkelte skoles historie. Man bemærker her, at der faktisk synes at være skrevet i al fald noget om langt de fleste latin-skoler. I et særligt afsnit er medtaget rektorerne i Lund stift før afståelsen til Sverige 1658 og rektorerne i Slesvig før 1864.

I indledningen erklærer Carl E. Jørgensen sig i gæld til Wiberg og hans præstehistorie og til Hundrups mindre kendte »Lærerstanden ved ...«, der blev trykt i forskellige skoleprogrammer i 1860'erne og 70'erne. Mærkeligt nok synes ikke anvendt – selv om den kun dækker 19. årh. –: C. G. Koefoed: Alfabetisk Fortegnelse over de lærde Statsskolers Lærerpersonele siden 1818. Biografiske Notitser (i Indbydelsesskrift for Rønne Statsskole 1906). *Finn H. Lauridsen*